N.º 113.

237

DZIENNIK URZĘDOWY
Departamentu Płockiego.

w Płocku, dnia 28 Listopada 1812.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

(Dalszy ciąg dekretu Nayiaśnieyszego Pana z dnia 23. Grudnia r. z.)

T A R Y F F A

podatku patentowego od kunsztów, professyi, handlów, rękodzieln, fabryk i rzemiosł, w Xięstwie Warszawskiém.

Kunszta, handel, professye, rzemiosła, fabryki, rękodzielnie.	Rzędy miast podług ich ludność.				
	I. Warszawa, Poznan, Krakow	II. nad 6000.	III. od 3000 do 6000 inclusive.	IV. od 1000 do 3000 inclusive.	V. mniey iak 1000.
Pierwsza Klassa.					
Płaci rocznie - - - - -	300	240	180	120	80
Bankiery.					
Entreprenerowie widowisk.					
Liweranci Rządowi.					
Kupcy.					
Hurtownicy exclusive zbożowych.					
Przedaiący schawle i orientalne towary.					
Druga Klassa.					
Płaci rocznie - - - - -	200	160	120	80	50
Cukiernicy i paztetnicy.					
Dystyllatorowie wodek do picia i likworów.					
Gorzelnie utrzymuiący.					
Piwowary na przedaż piwo robiący.					
Trzecia Klassa.					
Płaci rocznie - - - - -	100	80	60	40	30
Aptekarze.					

Kunszta, handel, professye, rzemiosła, fabryki, rękodzielnie.	Rzędy miast podług ich ludności. I. Warszawa, Poznan, Kraków	II. nad 6000.	III. od 3000 do 6000 inclusive.	IV. od 1000 do 3000 inclusive.	V. mniey iak 1000.
Architekci entreprenerowie budowli.					
Billardy publiczne i traktyernie utrzymuiący.					
Cegelnie utrzymuiący, z ktorych przy miastach sprzedawana bywa cegła i dachowka.					
Dentyści.					
Jubilery handluiący kleynotami.					
Kupcy przedaiący cząstkowie, sukna, materye bławatne i bawełniane, wełniane i galanterye.					
Kupcy handluiący konmi lub bydłem w stadach.					
Magazyny stroiów damskich utrzymuiący.					
Oberzyści i restauratory.					
Redaktorowie gazet i pism peryodycznych					
Wexlarze.					
Czwarta Klassa.					
Płaci rocznie - - - -	75	60	45	30	25
Aktorowie.					
Akuszerowie.					
Architekci.					
Drukarnie utrzymuiący.					
Drwale składy drzewa utrzymuiący.					
Dystyllatorowie wodek pachniących.					
Fabryki galonów.					
Garkuchnie utrzymuiący.					
Geometry.					
Hastarze.					
Jubilery nie handluiący kleynotami, ale tylko drobne jubilerskie rzeczy robiący.					
Kupcy cząstkowie handluiący winem i likworami.					
Kupcy cząstkowie handluiący winem i likworami.					
Kupcy zbożowi hurtówi.					
Kupcy cząstkowi towarów korzennych.					
Kupcy handluiący cząstkowie, towarami żelaznemi i stalowemi.					
Kupcy magazyny porcelany utrzymuiący.					
Kupcy handel płocien utrzymuiący.					

Kunszta, handel, profeſſye, rzemiosła, fabryki, rękodzielnie.	Rzędy miaſt podług ich ludności. I. Warszawa, Poznan, Kraków	II. nad 6000.	III. od 3000 do 6000 inclusive.	IV. od 1000 do 3000 inclusive.	V. mniéy iak 1000.
Kupcy handluiący szkłem zagranicznym lub faiensem.					
Kupcy handel tranzytowy i expedycyiny utrzymuiący.					
Karety i poiazdy do naięcia utrzymuiący.					
Łazienki utrzymuiący.					
Metrowie iyzyków.					
- muzyki.					
- rysunków.					
- tanca.					
- fechtowania.					
- ieżdżenia konno.					
Magazyny meblów utrzymuiący.					
Magazyny papieru.					
Miſtrze.					
Młynarze, właściciele Młynów wodnych, wiatraków konskich.					
Mydlarze.					
Napoy z miodu i ſruktów robiący.					
Papiernią utrzymuiący.					
Piernikarze.					
Perukarze.					
Rzeznicy.					
Tandeciarze ubiorów, sukien, obuwia i ſtarzyzny.					
Tapicerowie.					
Zegarmiſtrze.					
Złotnicy.					
Piąta Klassa.					
Płaci rocznie - - - -	50	40	30	20	15
Bronzownicy.					
Chirurgowie.					
Fabryki karet i poiazdów.					
- potażu.					
- ſtron muzycznych.					
- inſtrumentów muzycznych.					
Furmani.					
Kapelusznicy.					
Kawiarnie utrzymuiący.					
Kotlarze.					
Księgarze.					

Kunszta, handel, proffessye, rzemiosła, fabryki, rękodzielnie.	Rzędy miast podług ich ludności. I. Warszawa, Poznan Kraków	II. nad 6000.	III. od 3000 do 6000 inclusive.	IV. od 1000 do 3000 inclusive.	V. mniey iak 1000.
Mechanicy.					
Rękawiczniki.					
Rybaki.					
Rymarze.					
Siodlarze.					
Smuklerze.					
Szypry.					
Szósta Klassa.					
Płaci rocznie - - - - -	40	32	24	16	10
Cyrulicy lub balwierze.					
Fabryki kart do gry.					
- swiec woskowych.					
- szkła.					
- tabaki i tytuniu.					
- cykoryi.					
- cukru ze trzciny cukrowey.					
- makaronow.					
- laku.					
- kleiu.					
- krochmalu i pudru.					
- instrumentow optycznych, fizycznych i astronomicznych.					
- octow.					
Karczmarze.					
Konwisarze.					
Kupcy przedaiący malowania obrazów, estampow, złoto i srebro nitkowe, instrumenta optyczne, fizyczne i astronomiczne.					
Malarze portretow.					
Miecznicy.					
Młynarze dzierżawiący przy miastach młyny wodne, wiatraki i konskie					
Mosiężnicy.					
Nożownicy.					
Przekupnie zboża.					
Slusarze.					
Smolarze.					
Stolarze.					
Szpadniki.					

Kunszta, handel, profeſſye, rzemiosła, fabryki, rękodzielnie.	Rzędy miaſt podług ich ludności. I. Warszawa, Poznan, Krakow	II. nad 6000.	III. od 3000 do 6000 inclusive.	IV. od 1000 do 3000 inclusive.	V. mniéy iak 1000.
Siódma Klassa.					
Płaci rocznie - - - -	30	24	18	12	8
Białośtornicy.					
Blacharze.					
Blecharze.					
Czapnicy.					
Cieśle.					
Dorożkarze i Fiakry.					
Entreprenerowie bruków i drog publicznych.					
Fabryki szczotek.					
Farbiarze kolory preparuiący.					
Garncarze.					
Gwoździarze.					
Guzikarze.					
Kamieniarze.					
Kupcy handluiący kamieniami wapiennemi lub murowemi, gipsem, wapnem, konopiami, lnem, przędzą, żywicą, poſtronkami, prochem do ſtrzelania, notami muzycznemi, mappami, laskami, makaronem włoskim, ſtronami muzycznemi.					
Lakiernicy.					
Ludwisarze.					
Mayſtrowie przy fabrykach.					
- poiazdow.					
- galonow.					
- potażu.					
- ſtron muzycznych.					
- inſtrumentow muzycznych					
- optyczych i fizycznych.					
- kart do gry.					
- swiec woskowych.					
- szkła.					
- tabaki i tytuniu.					
- cykoryi.					
- cukrą.					
- makaronow.					
- laku.					
- kleiu.					

Kunszta, handel, professye, rzemiosła, fabryki, rękodzielnie.	Rzędy miast podług ich ludności. I. Warszawa, Poznan, Krakow	II. nad 6000.	III. od 3000 do 6000 inclusive.	IV. od 1000 do 3000 inclusive.	V. mniey iak 1000.
Maystrowie przy fabrykach.					
- krochmalu i pudru.					
Maystrowie drukarze.					
Orgamistrze.					
Pasamonicy.					
Pieczątkarze.					
Postrzygacze starych sukien.					
Snycerze.					
Stelmachy.					
Sztukatorowie.					
Szynkarze wszelacy procz solnych.					
Szewcy.					
Kowale.					
Krawcy.					
Tokarze z kości i rogu robiący.					
Zwierciadlnicy.					
Zduny.					
Osma Klassa.					
Płaci rocznie - - - - -	20	16	12	8	5
Bednarze.					
Fryzerowie.					
Gorzelani.					
Grzebieniarze.					
Grabarze maystry.					
Iglarze.					
Introligatorowie.					
Konowali.					
Koszykarze.					
Krupiarze lub mącarze.					
Kramarze w sklepikach drobne towary przedaiący.					
Kołodzieie.					
Kominiarze.					
Kupcy handluiący owocami, wodami mineralnemi, potażeryą, drobiem, zwierzyną, mleczywem, i składy tych obiektow maiący.					
Kurnicy maiący składy drobiu.					
Krześlarze.					
Korunkarze.					
Kuśnierze.					

Kunszta, handel, professye, rzemiosła, fabryki, rękodzielnie.	Rzędy miast podług ich ludności.				
	I. Warszawa, Poznan, Kraków	II. nad 6000.	III. od 3000 do 6000 inclusive.	JV. od 1000 do 3000 inclusive.	V. mniéy iak 1000.
Malarze pokoiow.					
Muzykanci.					
Mielcarze przy Browarach.					
Mularze maystry.					
Norymberskie towary noszący.					
Ostrogi robiący.					
Obraznicy.					
Oleynicy.					
Ogrodnicy własnych lub dzierżawionych ogrodow.					
Pilnikarze.					
Ponczośnicy.					
Powroźnicy.					
Parasolnicy.					
Plamiarze.					
Sitarze.					
Szlifierze.					
Sztycharze.					
Studniarze.					
Szczotkarze.					
Szklarze.					
Tokarze z drzewa robiący.					
Tracze maystry.					
Wat fabryki.					
Dziewiąta Klassa.					
Płaci rocznie - - - - -	8	7	6	5	4
Muzykanci po Szynkowniach graiący.					
Z optyką lub cieniami chodzący.					
Kramarze, ktorzy nie w sklepikach ale po ulicach towar drobny na sprzedaż wykładaią.					
Woziwoda i piasku.					
Żywności, leguminy, frukta, warzywo na straganach przedaiący.					

NA WSIACH.

	Płacą rocznie. Złote.
Owczarze maiący własne owce, od każdych 25ciu owiec po złotych 3. wyższość liczby nad każde 25. owiec brane będzie za pełną ilość 25 owiec idąc progressivé: kto ma naprzykład 26 aż do 50, to rachować się będzie za 50; od 50 do 75, za 75 i t. d.	
Kto niema 25 owiec własnych płacić będzie podatek patentowy złotych 3, tak iakby miał owiec 25 z pełna.	
Bednarze - - - - - - - - - - - -	3
Gonciarze i Dranicarze - - - - - - - - - -	3
Karczmarze arendarze - - - - - - - - - -	5
Kowale - - - - - - - - - - - -	3
Kołodzieie - - - - - - - - - - - -	3
Cegielnie, ieżeli z nich dachowka lub cegła bywa sprzedawaną - -	30
Cieśle - - - - - - - - - - - - -	3
Dziekciarze - - - - - - - - - - - -	3
Gorzelani i piwowarowie - - - - - - - - -	3
Młynarze właściciele młynow więcey iak dwa koła maiących - -	25
Młynarze, dzierżawcy młynow, więcey iak dwa koła maiących - -	25
Młynarze właściciele i młynarze dzierżawcy młynow niewięcey iak dwa koła maiących, tudzież młynarze właściciele i dzierżawcy wiatrakow	15
Mularze - - - - - - - - - - - -	4
Smolarze - - - - - - - - - - - -	3
Szewcy - - - - - - - - - - - -	3
Szynkarze - - - - - - - - - - - -	5
Rybaki - - - - - - - - - - - -	3
Węglarze	3
Zduny i garncarze	3
Strycharze	3
Tracze	3

2 Dodatki

DODATEK pierwszy do Dziennika Urzędowego departamentu Płockiego No. 113.

I. Urządzenia.

PREFEKT departamentu Płockiego. Umieściwszy w przeszłym Nrze dziennika departament: uchwałę seymową względem podatku patentowego, podaię teraz następnie dekret Nayiaśn. Pana w dopełnienie teyże uchwały zapadły, a tu poniżey umieszczony, do publiczney wiadomości. Płock, dnia 14. Listopada 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

FREDERYK AUGUST, z Bożey łaski, Krol Saski Xiąże Warszawski etc. etc.

W zamiarze wykonania przepisow prawa o podatku patentowym na dniu 23. Grudnia 1811. zapadłego, za przełożoniem Ministra Naszego przychodów i skarbu i po wysłuchaniu Naszey Rady Stanu postanowiliśmy i stanowiemy:

Tytuł pierwszy.

O spisywaniu osob podatkowi patentowemu ulegaiących.

§. 1. Każdego roku w pierwszych dniach miesiąca Listopada robiony będzie spis osob podatkowi patentowemu ulegaiących, w miastach przez Prezydentów lub Burmistrzów, po wsiach przez Woytow lub ich zastępców respective miasta lub gminy wieyskiey. Do pomocy przy takim spisie w miastach, użyte bydź maią członki Rad respective municypalnych lub mieyskich, na wsiach zaś członki Rad wieyskich.

§ 2. W każdym roku naypoźniey aż do dnia 15. Grudnia spis ten podług wzoru od Ministra przychodów i skarbu ułożonego robiony, zupełnie ukończonym bydź powinien. Odmiany zaszłe względem roku upłynionego wyrażone w nim będą.

§ 3. Takowy spis coroczny na trzy iedno brzmiące exemplarze przepisany, z miast, w ktorych Prezydent lub Burmistrz pod bezpośrzednią Prefekta zostaie dyrekcyą, zatwierdzać będzie Prefekt respective departamentu, z miast zaś, ktore pod bezpośrzednią Podprefektów powiatowych zostaią dyrekcyą, Podprefekt respective powiatu zaświadczać, a Prefekt respective departamentu zatwierdzać ma.

§ 4. Prezydenci i Burmistrze miast, a w gminach wieyskich Woyci lub ich zastępcy, są każdy z nich respective z osob i maiątku odpowiedzialnemi tak za opoźnienie, iako też za niedokładność zrobionego spisu osob podatkowi patentowemu ulegaiących.

§ 5. Rząd, do ktorego miasto należy, determinowany będzie z ostatniego spisu ludności.

Tytuł drugi.

Urządzenie przesyłania do władz patentów i poboru podatku patentowego.

§ 6. Uregulowanie stopniów opłaty do możności uboższych kontrybuentow z artykułu 4 uchwały seymowéy wypływaiące, Rady municypalne i mieyskie w miastach 1, 2 i 3 rzędu uczynią w tym sposobie, iż do uboższych kontrybuentów podług stopnia ich możności zastosuią opłaty, iakie dla niższych rzędów miast w téyże klassie prawem są oznaczone.

§ 7. Każdy Prefekt respective departamentu mieć będzie do swéy dyspozycyi przesłaną od Ministra przychodów i skarbu potrzebną na departament ilość patentów, z ktorych użycia zdawać powinien rachunek roczny.

§ 8. Prefekt respective departamentu przesyłać będzie dla miast ilość patentów stosowną do odebranego, i przez siebie zatwierdzonego spisu wraz z iednym exemplarzem onego do Prezydentow lub Burmistrzów, ieżeli ci pod bezpośrednią Prefekta zostaią dyrekcyą. Przesyłać zaś będzie takowe patenta do Podprefektów dla tych miast, ktorych Burmistrze pod niemi zostaią, rownie iak i patenta dla wsiow potrzebne, do Podprefektow przesyłane bydź maią, z załączeniem iednego exemplarza zatwierdzonego przez Prefekta spisu. Kassy powiatowe odbierać będą od Prefekta respective departamentu ieden exemplarz zatwierdzonego spisu celem usprawiedliwienia powinności wpływu kassowego.

§ 9. Podprefekt respective powiatu odebrane od Prefekta patenta do miast swego powiatu, przesyłać takowe będzie wraz z iednym exemplarzem zatwierdzonego przez Prefekta spisu Burmistrzom miast, a spisy osob do podatku patentowego będących na wsiach przez Prefekta zatwierdzone, przesyłać będzie Podprefekt do Woytow, lub ich zastępców respective gminy. Patenta zaś dla wsiów nadesłane, w kassie swego powiatu za kwitem Kassyera złoży.

§ 10. W miastach pod dozorem Prezydenta lub Burmistrza poborem podatku patentowego z miast zatrudniać się będą trzymaiący kassę mieyską, po wsiach zaś Woyci, lub ich zastępcy, zebrany od kontrybuentów podatek patentowy oddawać będą do kass respective powiatu za kwitem Kassyera. Za złożeniem przez Woyta lub zastępcę do kassy powiatowéy podatku patentowego, Woyt lub zastępca patenta z kassy, odebrawszy takowe wydawać ma tym kontrybuentom, ktorzy iemu podatek patentowy zapłacili.

§ 11. Kassyerowie powiatowi z odbieranéy z miast i od Woytow lub zastępcow summy podatku patentowego wypłacać będą za kwitem respective Burmistrzow i Woytow wizowanym przez Podprefekta część taką,

iaką uchwała seymowa w artykule 19 miastom podług ich rzędow, miastom żadnych funduszow niemaiącym i wsiom naznacza.

§ 12. Trzymaiący Kassę mieyską odpowiadać będą z kaucyi swéy, z osoby, i z maiątku za całość pobranego podatku. Ta sama odpowiedzialność rozciąga się i do Woytow.

§ 13. Prezydenci i Burmistrze w miastach, a Woyci lub zastępcy po wsiach starać się powinni o to, aby podatek patentowy na kontrybuentach niezalegał, a pobrany ażeby w czasie przyzwoitym oddawanym był do Kassy powiatowéy. Za opoźnienie się z poborem za przetrzymanie lub nadużycie pobranego podatku będą tak odpowiedzialnemi, iak iest wskazano wyżéy § 4 i 11.

§ 14. Kassę utrzymniącym w mieście i Woytom lub ich zastępcom po wsiach służyć będą do poboru podatku patentowego za iedyne prawidło spisy osob temu podatkowi ulegaiących przez Prefekta zatwierdzone. Niepowinni wzbraniać Kontrybuentom przeyrzenia tych spisów.

§ 15. Prefekci respective departamentu doglądać będą przez Podprefektow powiatowych, aby pobor podatku tego szedł z wszelką regularnością; ich obowiązkiem przeto iest pośpieszać tym końcem przesyłanie do władz potrzebnych patentów.

§ 16. Patenta roczne na fundamencie spisu przygotowane, wykupowane bydź powinny przed początkiem miesiąca Marca.

Wyrażono w nich będzie do czego i komu patent służy, na ktory rok, i za iaką opłatą iest wydany, oraz kiedy ta opłata nastąpiła. Biorący dla siebie patent podpisze się na nim w mieyscu na to przeznaczoném własnoręcznie, a gdyby pisać nie umiał, tedy ten, kto patent za opłatą wydaie, wyrazi to na patencie.

§ 17. Opoźniaiący się z wykupieniem patentow gdy tém samém sprawuią kunszt, handel, rzemiosło etc. bez patentu, podpadać będą karze podług przepisow § 4. prawa seymowego.

§ 18. Naypoźniéy aż do dnia 1. Lutego Prefekci respective departamentu podawać będą corocznie Ministrowi przychodow i skarbu podług wzoru przez niego przepisanego dezygnacyą podatku patentowego, iaki na fundamencie spisow zatwierdzonych do kass wpłynąć będzie powinien.

Tytuł trzeci.

O patentach na szczegolne żądanie Kontrybuentow w ciągu roku wydawanych.

§ 19. Kto po skonczonym rocznym spisie do podatku patentowego robionym, chcący prowadzić iakowy handel, rzemiosło professyą, kunszt, lub chcący założyć iaką fabrykę, żądać będzie patentu, ten powinien w celu uzyskania patentu stosowną do taryffy opłatę złożyć za kwitem in-

terymalnym w Kassie respective miasta, Woyta lub zastępcy, uwiadomi o tém respective Prezydenta, Burmistrza, Woyta lub Podprefekta, ktorych to respective Urzędnikow obowiązkiem wystarać się o patent, i takowy za oddaniem na powrot kwitu interymalnego wydać Kontrybuentowi.

§ 20. Kto nieumieszczony w spisie zaczynać będzie chciał w ciągu roku sprawowanie handlu, professyi, rzemiosła etc. zapłaci wprzod podatek patentowy za czas, iaki pozostaie do konca roku rachuiąc zawsze od początku kwartału, w ktorym zaczął sprawować handel, rzemiosło etc. Takiemi kwartałami są: Czerwcowy, Wrześniowy, Grudniowy, Marcowy.

§ 21. Kto w ciągu roku porzuca handel, rzemiosła, professyą etc., na ktorą ma patent a przechodzi do innego rzemiosła, handlu etc. na ktorego sprawowanie potrzebuie patentu za wyższą opłatę, w takim przypadku dostanie za złożeniem mianego patentu i wyższości opłaty inny stosowny patent na tenże sam rok służyć maiący, na iaki wydany był dawny zwrocony patent.

§ 22. Tenże sam przepis ściąga się także do przypadku, kiedy kto nie odmieniaiąc swego handlu, professyi, rzemiosła etc. przenosi się w ciągu roku do miasta wyższego rzędu, lub gdy obok sprawowaney przez siebie iuż professyi, handlu etc. będzie chciał sprawować inną iaką professyą, rzemiosło, handel etc. osobnego patentu potrzebuiące.

§ 23. Kontrollę patentow wydawanych, za szczegolnem kontrybuentow żądaniem w przypadkach wyżéy § 19, 20, 21, 22 wyrażonych, Minister przychodow i skarbu przepisawszy, władzom do wykonywania wskaże.

Tytuł czwarty.

Urządzenia ogolne.

§ 24. Każdy artysta, handluiący, professyonista, rzemieślnik, fabrykant, podatkowi patentowemu ulegaiący, winien będzie okazać w każdym czasie patent swoiéy zwierzchności mieyscowéy administracyynéy, skarbowéy lub policyynéy, skoro od iednéy z tych o pokazanie patentu zarekwirowanym zostanie.

§ 25. Dostrzegać przewinień w podatku patentowym naybliższym obowiązkiem iest Prezydentów, i Burmistrzów miast, a po wsiach Woytów lub ich zastępców. Za niebaczność lub pobłażanie podpadać będą karom, a w miarę okoliczności, i od funkcyi oddaleni zostaną.

§ 26. Ktokolwiek dostrzeże i doniesie kontrawencyą o podatku patentowym, ten ma prawo żądać w nadgrodę dla siebie połowę kary, iaka podług przepisów prawa seymowego § 4. od ukaranego ściągnioną zostanie.

§ 27. Ku zapewnieniu podatku i kary za przewinienie, mogą władze administracyyne wkładać sekwestr na nieruchomości własne tego, kto bez patentu sprawował kunszt, handel, rzemiosło etc. Lecz nigdy więcéy

nieruchomości dłużnika pod sekwestr zaymowanych bydź nie ma, iak tylko tyle, aby ich wartość wystarczała na zapłacenie długu. Wszelako w takim przypadku nie wolno zabierać w sekwestr nieruchomości tych, ktore prawem cywilnem obięte są na przedmiot nie podpadaiący exekwowaniu.

§ 28. Zażalenia na przeciążenie w podatku patentowym rozpoznawane będą w Radach Prefekturalnych respective departamentu.

§ 29. Gdyby kto zgubił swoy patent, może zyskać powtorną onego expedycyą za złożeniem u Prezydenta lub Burmistrza miasta, a ieżli mieszka na wsi, za złożeniem u Woyta lub zastępcy w depozyt na zabezpieczenie skarbu od podstępu iakowego takiéy summy, ile za patent zgubiony zapłacił. Po upłynieniu roku, na ktory patent mu wydany służył, ieżeli nie okaże się iakowe nadużycie patentu podanego za zgubiony, depozyt właścicielowi oddanym będzie. Od takowéy powtornéy expedycyi patentu pobieraną tylko będzie opłata za papier stęplowy.

§ 30. Ktoby dla rozmaitości swoich interessów potrzebował więcéy expedycyi, iak iedną swego patentu, może onę uzyskać za okazaniem mianego patentu, na ktorym zapisano bydź ma „pierwsza expedycya" na dalszych zaś expedycyach wyrażono będzie „druga expedycya, trzecia expedycya." i t. d.

Za każdą następną expedycyą patentu płacono będzie za stępel po groszy dziesięć na takich dalszych expedycyach mianego patentu, właściciel patentu, tak iak na pierwszéy expedycyi własnoręcznie podpisać się powinien.

§ 31. Ci, ktorzy podług przepisow prawa, wolni są od opłaty podatku patentowego, odbierać będą patenta gratis za opłatą iedynie ceny stęplowéy.

§ 32. Obowiązek przez prawo seymowe § 17. włożony na kupców do brania tyle osobnych patentów, ile utrzymuią oddzielnych handlów, uważanym będzie w następuiący sposob:

a. Kupcy hurtowi, chociażby w iednym sklepie, lub magazynie rozmaitego rodzaiu towary przedawali ryczałtem czyli en gros, tyle osobnych mieć powinni patentów, ile utrzymuią oddzielnych handlow w taryffie wyrażonych.

b. Kupcy lub handluiący, ktorzy w iednym sklepie rożnego gatunku towary cząstkowo czyli en detail przedaią, opłacać powinni patent z tego gatunku towarow, ktory w taryffie do naywyższéy od handlu cząstkowego pociągniony iest opłaty.

c. Jeżeli kupiec, lub handluiący utrzymuie sklepow lub magazynow otwartych więcéy niżeli ieden, tedy tyle zapłacić powinien osobnych patentow, ile ma otwartych sklepow lub magazynow.

d. W względzie opłaty podatku patentowego nie będzie za kupca, lub handluiącego uważany fabrykant, rzemieślnik lub professyonista, ktory na swoy zysk w sklepie lu magazynie przedaie iedynie własną

swą robotę lub fabrykaty. Jeżeli zaś utrzymuie takich sklepow lub magazynow otwartych więcéy iak ieden, tedy na drugie osobne patenta mieć powinien.

§ 33. Sukcessorowie zmarłego patentowanego artysty, kupca, rzemieślnika, professyonisty, fabrykanta, ieżeli sprawować po nim będą iego rzemiosło etc. używać mogą patentu, iaki zmarłymu był dany, aż do upłynienia czasu w patencie wyrażonego.

§ 34. Posiadanie patentu na sprawowanie kunsztu, professyi, rzemiosła, handlu lub na utrzymanie fabryki iakiéy, nie zasłania nikogo bynaymniéy od podległości urządzeniom administracyynym, iakie są lub będą od Rządu wydane.

§ 35. Przepisy dekretu Naszego o podatku patentowym daty 25. Marca 1809 roku, w czém przeciwne są ninieyszemu, uchylonemi zostaią.

Wykonanie ninieyszego dekretu, ktory w dzienniku praw ma bydź umieszczony, Naszym Ministrom Xięstwa Warszawskiego, w czém do ktorego należy, zalecamy.

(podpis.) FREDERYK AUGUST, przez Krola: Minister Sekretarz Stanu Stanisław Breza. Zgodno z oryginałem: Minister Sekretarz Stanu Stanisław Breza. Zgodno z oryginałem: Felix Łubieński, Minister sprawiedliwości. (L. S.) Antoni Joneman, Konsyliarz Ministerii. (L. S.)

Z wydziału administracyynego sekcyi I. Względem odbycia popisu na konie do służby woyskowéy.

PREFEKT departamentu Płockiego. Uchwałę prawomocną Rady Ministrow z dnia 7. Listopada r. b. tyczącą się oszacowania, zapłacenia i użycia do służby woyskowéy wszelkich koni zdatnych, do wiadomości publiczney przez dziennik departamentowy podaiąc w słowach.

FREDERYK AUGUST, z Bożéy Łaski, Krol Saski, Xiąże Warszawski etc.

Rada Ministrow z władzy sobie udzielonéy dekretem 26. Maia 1812. Gdy woysko Xięstwa Warszawskiego ma bydź przez uzupełnienie onego powiększone, a do tego zamiaru znaczna liczba koni pod kawaleryą iest potrzebną; zaczem Rada Ministrow uchwaliła i uchwala.

Art. 1. Obywatele Xięstwa Warszawskiego dostawią swoie konie do popisu w sposobie, iaki dotąd był używany; z tych Officerowie lub obywatele przez zastępcę Ministra woyny wyznaczeni i upoważnieni, do powiatow wysłani, wybiorą zdatne do służby woyskowéy, i one

w mieysce przez tegoż Zastępcę wyznaczone, odeszlą, za poprzedzaiącą taxą przez biegłych w mieyscu ustanowić się winną.

Art. 2. Taxa konia, bez ważnéy przyczyny, niema bydź wyższą nad czerwonych złot. dwadzieścia pięć, ani niższą nad czerwonych złot: ośmnaście tak iednak, ażeby ogoł z powiatu dostawionych koni, nieprzewyższał śrzedniey proporcyi dwudziestu pięciu czerwonych złt. taxy każdego konia.

Art. 3. Kwity na dostawione konie natychmiast obywatelom w mieyscu odstawy przez umocowanego od zastępcy Ministra woyny wydawane, przez Podprefekta wizowane, w Kassie powiatowéy za gotowe pieniądze w podatkach ofiary Raty czerwcowéy 1813. i następnych, a dzierżawcom dobr narodowych w ratach dzierżawnych aż do zupełnego zaspokoienia kontrybuenta przyymowane będą.

Dopełnienie ninieyszéy uchwały, Ministrom spraw wewnętrznych, Woyny, Przychodów i skarbu iest polecone.

Działo się w Warszawie na Sessyi dnia 7. Listopada 1812.

(podpis) *S. Potocki*, Prezes.

Zgodność zaświadczam: Minister spraw wewnętrznych *T. Mostowski.* zalecam wszystkim Burmistrzom i Woytom, aby takową uchwałę po swych gminach przynależnie ogłosili i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnili.

W Płocku, dnia 19. Listopada 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Z wydziału administracyynego sekcyi I. Względem popisu koni.

PREFEKT departamentu Płockiego. Ogłosiwszy powyżéy przez dziennik departamentowy uchwałę Rady Ministrów z dnia 7. Listopada b. r. względem wybrania i użycia do służby woyskowéy zdatnych koni, następuiące w téy mierze co do sposobu postępowania w duchu teyże uchwały stanowię przepisy, do ktorych każdy z interessentów zastosować się zechce.

§ 1. Wszystkie konie lat cztery naymniéy skonczonych maiące, czyiąkolwiek takowe są własnością (wyiąwszy tylko konie Urzędników do służby publiczney użytych potrzebuiących, wyiąwszy niemniéy ogiery i klacze zaźrzebione) maią bydź za wezwaniem Podprefekta właściwego, gminami do miasta powiatowego, na dzien na ten koniec przeznaczony, stawionemi, a to bez rożnicy dalszéy wieku, miary lub gatunku.

§ 2. Rozkaz na ten koniec potrzebny, wydanym zostanie przez Podprefekta, każdemu oddzielnie Woytowi i Burmistrzowi, ktorzy Urzędnicy gminni, rownie iako i Sołtysi, za ścisłe wykonanie onego odpowiedzialnemi zostaią.

§ 3. Jeżeliby iakikolwiek bądź właściciel, lub posiadać konia stawionym bydź wedle niniejszego wskazania powinnego, takowemu obowiązkowi zadosyć nieuczynił, uważanym zostanie, iakoby się prawa do swéy własności zrzekał, gdyż samo nieposłuszeństwo woli Rządu stanowiłoby wyraźnie teyże własności zaparcie się.

§ 4. Dla tym mocnieyszego zapewnienia woli Rządu, zastrzegam dla każdego donosiciela o zataionym i niestawionym koniu po trzydzieści złotych nagrody, ktore bezzwłocznie na nieposłusznym wyexekwowanemi, i pierwszemu zapłaconemi bydź maią. Nadto każdy Podprefekt obowiązanym iest każdego zataionego konia, w iakikolwiek sposob o tym zawiadomionym zostanie, siłą sprowadzić i popis onego załatwić; odkładaiąc do dalszéy moiéy decyzyi, czyli kwit pozyskany w kassie za gotowe pieniądze będzie mogł bydź przyiętym. Przedstawiaiąc zaś w téy mierze urzędowy rapport, obiaśni mnie razem, iak dalece ktory z Urzędników gminnych za wspolnika winy uważanym bydź może.

§ 5. Z przystawionych do powiatowego miasta na przeznaczonych terminach koni, wybierze każdy z Podprefektów łącznie z Officerem na ten koniec przez JW. zastępcę Ministra woyny przeznaczonym, te wszystkie, ktore trzymaiąc przynależną miarę, bliższemu roztrząśnieniu ich zdolności i wartości podlegać maią, reszta zaś bezzwłocznie za udzieleniem dokładnego świadectwa, o dopełnieniu zupełnym rozkazu przez Podprefekta, do domów zwroconą bydź może.

§ 6. Następnie Podprefekt łącznie z Officerem przystąpi koleynie do rozpoznania zdatności i ceny każdego konia, z użyciem na ten koniec dwoch konowałów, cywilnego i woyskowego, z zasiągnieniem nadto opinii Radzcy powiatowego, iako znawcę przez Podprefekta do czynu takowego wezwać się maiącego; większoć zdan ma rzecz stanowić, z tym iednakże warunkiem: że co do defektów konia iednozgodne zdanie dwoch konowałów zmienioném przez nikogo bydź niemoże. Działaniu takowemu Burmistrz i Woyt respective swéy gminy przytomnym bydź ciągle powinien.

§ 7. Co się tyczy kwitowania właścicielów koni, zaciągania dla woyska wziętych do kontrolli, niemniéy co się tyczy legalizowania kwitów i przyymowania onych zamiast gotowych pieniędzy w kassach publicznych, używane do tychczas przepisy, w zupełnéy zostaią mocy. W tym mieyscu ostrzega się tylko: że ktokolwiek stanie się właścicielem przynależnie legalizowanego kwitu, takowy chociażby nie na iego osobę, za konia do woyska dostarczonego expedyowanym został, zamiast gotowych pieniędzy w kassie publicznéy w podatkach i ratach uchwałą Rady Ministrow wskazanych, przyiętym zostanie.

Udzieliwszy tym sposobem przynależną komu wypadało w rzeczy informacyą, spodziewam się: że obywatele i mieszkańcy departamentu méy administracyi powierzonego, bez wystawienia się na ostrość nieprzyiemnych nieposłuszeństwa skutkow, ochoczo pospieszą z dostarczeniem potrzebnych dla woyska koni, w chwili toczącéy się walki o byt i rozprzestrzenienie oyczyzny.

Ninieysze moie zarządzenie w dzienniku departamentowym umieszczone, Burmistrze i Woyci nietylko w zwyczaynym sposobie, lecz i po ambonach wszech wyznan ogłosić postaraią się i że tak się stało, przed Podprefektami udowodnią.

W Płocku, dnia 19. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Dodatek

DODATEK drugi do Dziennika Urzędowego departamentu Płockiego No. 113.

I. Urządzenia.

Konfederacya Generalna Królestwa Polskiego.

Narodzie Polski! powszechna sprawa, ktorą moc oręża przed obliczém świata popiera, iest razem twoią własną. Z tylu walk krwawych, z tylu świetnych zwycięztw, z tylu wielkich dzieł i trudow Nayw iększego Bohatéra, ty masz zbierać nayznakomitsze owoce. O twoy byt, o twoie imie idzie; idzie więc o wszystko, co tylko naydroższém Ci bydź może. Ty więc gorliwością celować, ty przykładem bydź winieneś wszystkim Narodom, ktore przyszły na krawędź Europy, podnieść w tobie obaloną bezpieczeństwa swego warownię. Ty winieneś z ostatniém sił i ducha twoiego natężeniem wspierać to ważną i tak świętą dla ciebie walkę. Potrzebaż cię dla niéy zachęcać do nowych usiłowań? nie masz żadnych nowych offiar dla tych, ktorzy przed ołtarzem Oyczyzny, przysięgli sobie wszystko dla niéy poświęcić, wszystkie trudności przełamać, aby odzyskaną potomkom oddać.

Rodacy! Coście uczynili w tém zawodzie, co ieszcze uczynić macie, wszystko iest w zakresie obowiązkow aktem Konfederacyi przyiętych, i Oyczyna, nie iako o offiarę, ale iako o dług się upomina.

Ta to miłość kraiu i rodu swoiego, ta nieprzełamana wola nieznania innéy Oyczyzny, tylko Polski, ziednała Wam wszystkich serca. Tak wam powiedział Wielki wasz Wskrzesiciel, i w tych rozciągłych i oddległych stronach, na iednomyslnych usiłowaniach wszystkich mieszkancow, wskazał Wam nadzieię zmuszenia nieprzyiacioł, do uznania praw waszych. Okażcie Mu, że się na niczém nie zawiodł.

Już naydroższa część rodu Waszego, mężni Rycerze, wywiązali się w naychlubnieyszym sposobie z szlubow Oyczyźnie uczynionych. Na szlakach przez Zolkiewskich, Zamoyskich i Chodkiewiczow utorowanych, uczuli się nie wyrodnemi ich potomkami, a Smolensk, Mozaysk i Czerykow, przybyły w dzieiach do Kluzyna i wielkich Łuków. Gdziekolwiek ręka Zbawcy Waszego, obok niezwalczonych iego hufcow, wytknęła im zawod sławy, wszędzie zasłużyli u niego na iéy przyznanie, na Waszą miłość, na potomnych wdzięczność.

Wam ieszcze spokoyni mieszkance domowych zagrod, zostaie ta droga do przebycia. Nie zniesiecie tego, aby Obroncy Wasi, synowie i bracia, nie zmierną rozległością oddaleni od kraiu, ogołoceni długiemi trudami z potrzeb, wystawili częstemi boiami wycienczone siły przeciw Nieprzyiacielowi i twardéy porze roku.

Nie zbywa téy ziemi na rycerzach: niech rycerzom nie zbywa na potrzebach nieoddzielnych od trudow woiennych. Niech Nasz Wskrzesiciel uyrzy nowe zapasy, nowe na ich utrzymanie natężenia. Niech nieprzyiaciel widzi, że nietylko przedsięwziąść, ale i wytrwać umiemy, i niech się pomięsza w płonnych swoich nadzieiach.

Powrocą kiedyś Rycerze Wasi na łono téy Oyczyſtéy ziemi, pokazywać będą swoie blizny, opowiadać trudy dla Was poniesione. Obyście im z rowną chlubą, offiary dla Nich czynione wyliczać mogli!

Taić Wam nie potrzeba, iż zwyczayne dochody, nie wyſtarczaią nagłym potrzebom Woyny; że Rządy Oyczyſte, ktorym podlegacie, chwytać się muszą nadzwyczaynych śrzodków; pełnijcie ich wezwania z skwapliwością i gorliwością prawych Obywateli. Ubiegaycie się składać wszyſtko to, czego od Was teraz wymagaią, i czego ieszcze wymagać będą.

W tém celu Konfederacya Jeneralna przedsięwzięła tę do Was odezwę: Nayłatwieyszy iéy doſtał się w sprawie publiczney udział, przemowić do Polaków, aby Polskę wspierali. Ktoryż z obowiązków Urzędu ieſt pewnieyszym swoiego skutku? Ani będzie takiego między wami, ktoryby zimną oboiętnością poświęcił się na śrzodki surowego przymusu, i pozwolił sobie odiąć całą przed Oyczyzną zasługę.

Wyśilenia Wasze są wielkie, offiary liczne, wyniszczenie widoczne; ale są ieszcze w Waszym ręku oſtatnie źrzodła pomocy w zrzeczeniu się wygod, w uięciu sobie potrzeb, do ktorych w teraźnieyszych chwilach udać się należy. Rzućcie okiem na okolice ogromnemi Woyskami zaięte, na poboiowiska walki, a znaydziecie ieszcze nie tylko pociechę, lecz do wielu offiar sprawiedliwy bodziec. Uboſtwo ieſt milszém w oswobodzonéy Oyczyźnie, iak doſtatek w więzach.

Brzemienna piorunami chmura, przebiegła szybko niektore okolice wasze, aby gromy na głowy nieprzyiacioł Waszych wymiotła. Zoſtawieni pod spokoynem Niebem abyście obſite dary urodzaynego roku zebrali: pokażcie Zbawcy Waszemu, żeście na to pokrzepili siły, abyście ie na głos Jego z większą usilnością natężyli.

Polacy! trwaycie w tém chlubnym dla Was zawodzie, a znaydziecie w nim zasłużoną poświęcenia się i offiar nagrodę.

Działo się na Seſſyi Rady Jeneralnéy Konfederacyi Jeneralnéy Króleſtwa Polskiego dnia 6. Liſtopada 1812. w Warszawie.

Mieysce Marszałka Seymu i Konfederacyi Jeneralnéy Króleſtwa Polskiego, zaſtępuiący (podpisano) *X. Jan Gołaszewski* Biskup Wigierski.

Sekretarz Konfederacyi Jeneralnéy Kroleſtwa Polskiego Kajetan Koźmian.

Z wydziału adminiſtracyynego sekcyi I. Względem złożenia nadzwyczaynéy offiary i pożyczki woiennéy.

PREFEKT departamentu Płockiego. Podaie do publicznéy wiadomości przez dziennik departamentowy uchwałę rady Miniſtrow z dnia 4. Liſtopada r. b. tyczącą się nadzwyczaynéy offiary i pożyczki, dla załatwienia koniecznych wydatkow, na koszta toczącéy się woyny w słowach.

FREDERYK AUGUST, z *Bożey łaski*, *Krol Saski*, *Xiąże Warszawski.*

Rada Miniſtrów. Z władzy sobie udzielonéy dekretem 26 Maia 1812. Chcąc dopełnić nayważnieyszą powinność swoią w skutecznem opatrzeniu gwałtownych potrzeb toczącéy się woyny, na ktorych za-

spokoieniu zwykłe dochody skarbu publicznego nie są dostatecznemi, a znaiąc doskonale z tylu i tak ciągłych dowodow miłość ku Oyczyźnie i gorliwość o iey zbawienie, obywateli Xięstwa Warszawskiego, tym nie wątpliwsze w teraznieyszéy chwyli, iż idzie o wszystko, co tylko Polakow naydroższém i nayswiętszém bydź może, po wysłuchaniu rady Stanu, uchwala co następuie.

Art. 1. Będzie wybrana w Xięstwie Warszawskim nadzwyczayna offiara i pożyczka woienna, podług sposobu y przepisów następuiących.

Art. 2. Wszyscy Urzędnicy i Officyaliści publiczni, tak cywilni iakoteż i woyskowi iakiegokolwiek rodzaiu i stopnia, tudzież kompetencyonaryusze, gracyaliści zgoła wszyscy bądź pod iakimkolwiek tytułem gotowe wypłaty etatowe z skarbu publiczne pobieraiący, są obowiązanemi zostawiać w skarbie od 1. Grudnia r. b. przez czas trwaiącéy woyny, czwartą część pobieranych przez nich opłat etatowych na offiarę woienną nadzwyczayną: co Minister skarbu, przez wytrącenie im z bieżących należytości, przy każdéy wypłacie uskuteczni. Od takowéy offiary uwalniaią się iedynie woyskowi w czynnéy obozowéy służbie będący. Minister woyny poda Ministrowi skarbu listę nie będących w takowéy czynnéy obozowéy służbie.

Art. 3. Wszyści kontrybuenci, tak duchowni iako i świeccy dobra grontowe iakimkolwiek prawem i tytułem dzierżący, i z nich skarbowi podatku grontowego rocznie 5, 10, 20, 24, 50, od sta lub też kanon dymidii, tertii, quarti, czynsz emphiteotyczny, łanowe, albo subsidium charitativum opłacaiący, od każdego złotego wymienionych dopiero całorocznie rachowanych podatkowych opłat, dodatku po gr. pol. 10. w terminie naypierwszéy przypadaiącéy raty, w sposobie nadzwyczaynéy woiennéy pożyczki, do zwykłéy poborczey Kassy skarbowéy wnieść są obowiązani. Uzyskane z powodu klęski nadzwyczaynéy na przeciąg roku iednego lub dłuższy w tychże podatkach allewiacye, od obowiązku wniesienia powszechnéy nadzwyczaynéy pożyczki nie uwalniaią.

Art. 4. Wszyscy kontrybuenci podług właściwych im Klass podatek osobisty opłacaiący, od każdego złotego całoroczنéy kwoty tegoż podatku, wniosą do skarbowéy poborczéy Kassy, sposobem nadzwyczaynéy woienney pożyczki dodatku po groszy polskich 15.

Art. 5. Wszyscy rzemieślnicy, fabrykanci, professyoniści po miastach i wsiach opłacaiący podatek patentowego, wniosą sposobem na-

dzwyczaynéy woienney pożyczki do właściwych Kaſs poborczych, drugą całoroczną kwotę tego podatku. Uczeſnictwo dochodu z patentowego na rzecz Kaſs mieyskich artykułem 19. uchwały seymowéy 1811. poſtanowione, do niniéyszéy nadzwyczaynéy pożyczki ſtusowaném bydź niemoże.

Art. 6. Srzodki exekucyi do ściągania zwykłych podatków używane, rownie do ściągnienia nadzwyczaynéy woiennéy pożyczki użyte będą.

Art. 7. Miniſter przychodów i skarbu wyda urządzenia od Urzędów i Kaſs skarbowych, aby na wnoszoną nadzwyczayną woienną pożyczkę, osobne kwity były wydawane i rachunek iéy percepty osobno był prowadzonym.

Art. 8. W pierwszych chwilach odzyskanego pokoiu, pożyczka nadzwyczayna woienna tém dekretem poſtanowiona, przez kontrybuentów skarbowi zaliczyć się powinna, onymże z funduszów skarbowych, bądź zwykłych, bądź nadzwyczaynych, zwroconą zoſtanie.

Art. 9. Wykonanie niniéyszego dekretu Miniſtrowi przychodow i skarbu ieſt polecone, działo się w Warszawie na Seſſyi dnia 4. Liſtopada 1812.

(podpisano) *Stanisław Potocki* Prezes.
Sekretarz Rady Miniſtrów (L. S.) *Stanisła Grabowski.*
Za zgodność: *J. Kruszyński.*

W powyższéy osnowie zawartą uchwałę ogłaszaiąc, mam sobie za nayszczegolnieyszą powinność, zwrocić uwagi obywatelów i mieszkańców departamentu moiéy adminiſtracyi powierzonego na wſtęp onéy, w ktorym wyłuszczone przez radę Miniſtrów przyczyny, nietylko do cnotliwego czucia, ale i do przekonania każdego przemawiaią. Niezawodną przeto pokładam nadzieię: że każdy do dodatku nadzwyczaynego dla dobra i uſtalenia losu wspolnéy Oyczyzny zobowiązany, bez oczekiwania na srzodki przymuśne, przez samą obywatelską gorliwość, pospieszy z uiszczeniem przypadaiącey należności, inaczey ściagnąłby na siebie nie tylko u Rządu ale i u swych wspołziomków, o swéy nieprzychylności, dla wspolney i tak ważney sprawy, iakim ieſt zbawienie Oyczyzny, szkodliwe iemuż samemu mniemanie.

Co do rzeczy, zawiadamiam niniéyszym kontrybuentow i Urzędników, ile do ktorego należy.

1. Że wszyscy Urzędnicy, Officyaliści, kompotencyonaryusze i

gracyaliści iakąkolwiek bądź wypłatę że skarbu publicznego pobieraiący, offiarę artykułem 2. uchwały rady Ministrów zastrzeżoną, w tém sposobie zaspokoić obwiązanemi zostaią; że takowa onym w należności potrąconą, a przez obrachunek nawzaiem pokwitowaną zostanie respective w Kassie, z ktoréy wypłata następować winna, to iest: że każdy offiarę uczynić obowiązany pokwituie Kassę, iako z niey odpowiedaiącą uchwale summę w gotowiźnie na rachunek swey należności odebrał, przez Kassę zaś ze złożoney tém sposobem offiary zakwitowanym będzie.

2. Kontrybuenci grontowych podatkow w artykule 3. uchwały wymienionych, przy naypierwszéy racie tychże podatkow, odłącznie trzecią część całorocznego każdego takowego podatku, do Kassy wnieść maią, i przez Kassę oddzielnie też, wedle udzielonego onéy drukowanego wzoru zakwitowanemi zostaną.

3. Pożyczka od podatku osobistego, wedle Klassyfikacyi roku 1812/13. w połowie ilość tegoż podatku, stosownie do artykułu 4. uchwały przez Urzędnikow gminnych, Burmistrzow i woytow od szczegolnych kontrybuentow pobieraną i oddzielnie wadle wzorow drukowanych kwitowaną bydź ma, a to na mocy taryff szczegolnych przez Podprefekta właściwego urzędownie zatwierdzonych. Do Kassy zaś powiatowéy przez Urzędnikow gminnych ryczałtem, za odłącznym także od zwyczaynego podatku pokwitowaniem, wniesioną bydź powinna.

4. Tenże sam sposob wskazuie się co do zebrania pożyczki od podatku patentowego, i wnieśienia onego do Kassy powiatowéy, przez Urzędnikow gminnych, z wyraźném kontrybuentow zawiadomieniem: że gdy onym przez opinią rady Stanu z dnia 5. Września r. b. przez Nro. 107 dziennika departamentowego ogłoszoną, podatek tego rodzaiu na rok 1812/13. z przyczyn w niey wyrażonych, nieiako opuszczony im został, przez to samo pożyczkę do taryff na rok 1813/14. ułożyć się mianych zastusowaną, za przeciążonych uważać się nie powinni i tym chętniey zaspokoić ią są obowiązanemi.

5. Jeżeli pożyczka od podatkow grontowych, przy naypierwszéy każdego racie w przeciągu miesiąca do uiszczenia podatku przeznaczonego, wnieśioną do Kassy nie będzie, wszędzie nayostrzeyszéy exekucyi śrzodki, na opóźniaiących się kontrybuentow, użytemi zostaną.

6. Co do pożyczki przez Urzędnikow gminnych zebrać i do Kassy publicznéy wnieść się mianéy, za téy opoźnienie ciż Urzędnicy exekwowanemi zostaną; przeto pamiętać raczą: że każdy z nich w prze-

ciągu dni 30. od daty zatwierdzenia taryffy gminnéy tak osobistego, iako i patentowego podatku, należność zupełną od kontrybuentow gminnych wybrać, i do Kassy powiatowéy wnieść obowiązanym zostaie, i bez potrącenia sobie procentow od podatkow tylko przyrzeczonych.

7. Obowiązanemi są nakoniec szczegolni kontrybuenci pożyczki, dla własnego interessu dopilnować się, ażeby kwity bądź od Kass, bądź od Urzędników gminnych pozyskane, były czytelne, dokładne i nie poprawiane, niemniey przynależną Urzędową pieczęcią opatrzone; ażeby tém sposobem w czasie swym, skoroby wedle artykułu 8. uchwały Ministrow pożyczka wynadgrodzoną, lub w zwyczaynych podatkach potrąconą była, zamiast gotowych pieniędzy uważanemi i przyymowanemi bydź mogły. Uchybienie w téy mierże przez Urzędnikow gminnych, ściągnie za sobą tę naturalną karę: że takąż kwotę do skarbu publicznego w czasie wnieść z własnego maiątku będą przymuszeni, na iaką kwit przez nich na pożyczkę wydany, dla swéy nieważności kontrybuentowi potrąconym lub wynadgrodzonym bydź by niemogł.

Ninieysze moie zarządzenie i ostrzeżenie, Burmistrze i woyci nie tylko w zwyczaynym sposobie, ale i przez Ambony wszech wyznań po gminach ogłosić, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić maią.

W Płocku, dnia 21. Listopada 1812.

R. Rembieliński. *Plichta, S. j.*

Z wydziału żywności woyska. Względem pospiesznego odstawienia naturaliów na rachunek zaległych podatków.

PREFEKT departamentu Płockiego. Gdy z woli Naywyższego Rządu, wszystkie magazyny departamentu Płockiego obficie zapełnionemi bydź maią, ostrzegam raz ieszcze wszelakich kontrybuentow, aby naturalia bądź na rachunek Contingensu kraiowego za rok 1812/13. bądź na rachunek zaległych podatkow rozpisane, pospiesznie odstawiali; gdyż opieszali z włászcza przy dobrze urządzonéy Kontrolli, nayostrzeyszéy woyskowéy doświadczą exekucyi.

Upominam przytym wszystkich Burmistrzow i Woytow: że ieżeli skutku woli rządu niezawodnego po swych gminach nie dopilnuią, sami exekwowanemi zostaną, i że to iest ostatnie, ktore im udzielam upomnienie, ktore w dzienniku departamentowym umieszczone, aby każdego wiadomości doszło, nie tylko w zwyczaynym sposobie, lecz i przez

Ambony wszech wyznań potrzykroć ogłosić, i że się tak stało, przed Podprefektami udowodnić maią.

Płock, dnia 24. Listopada 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Sądu pokoiu powiatu Wyszogrodzkiego w departamencie Płockim.

Wydział policyyny. Podaie ninieyszym do publicznéy wiadomości, iż w dniu dzisieyszym o godzinie 12. zrana, obwiniony o kradzież Alexander Szumlański zbiegł z więzienia Płockiego, którego opis iest następniący. Wzrostu śrzedniego, sytuacyi miernéy, twarzy okrągłéy włosów iasno blond, oczów burawych, nosa śrzedniego Ubior tegoż, surdut baiowy zielony, frak granatowy, spodnie granatowe, boty czarne, chustka na szyi czarna, czapka z galonem srebnym wierzchem axamitnym czerwonym, kamzelka kolorowa. Wzywa zatym wszelkie władze tak cywilne iako też i woyskowe, by rzeczonego obwinionego skoro się tylko gdzie spostrzed da tegoż aresztowali, i aresztowanego pod strażą przyzwoitą do Sądu swego dostawić zaleciły.

W Płocku, dnia 23. Listopada 1812.

Chmielewski.

Sprzedaż zboża, w dniach 13. 14. i 15. Grudnia r. b. 1812. zrana w skutek prawa sprzedawane będą korci 150 pszenicy, żyta korcy 300. miary Warszawskiey ryczałtem lub częściami w mieście Płońsku lub na mieyscu we wsi Skarzynie, w powiecie Wyszogrodzkim, departamencie Płockim, w mieyscu Targowém więcéy daiącemu za gotową zaraz zapłatę w monecie srebnéy brzęk maiącéy, o czym chęc kupna maiącym donosi się, dnia 9. Listopada 1812.

Jgn. Gostkowski, Komornik Sądowy przy S. A. X. W.